

ЧИ ТІЛЬКИ ЛЮДСЬКІ ПРАВА?

(Закінчення зі ст. 2-ої)

цій поєми чують голос сумління нової української людини, що — побачивши всю руйну — відважно крикнув: годі! Не за оборону людських прав судив і засуджував режимний суд Руденка і Тихого у глухому селі на провінції, далеко від людей і світу, обставивши кордонами тайної поліції, щоб не допустити на суд свідків і щоб не допустити отого відважного голосу сумління поза тісні стіни замінованої судової зали. Це засуд за вбивство, це засуд за сумління, це засуд за українське слово. Саме за українське слово, за голос в обороні української мови, української культури й української душі. І тому такий нелюдський і жорстокий цей засуд і тому такі жорстокі переслідування кожного, хто почув цей голос. Сахаров, Букварський і всі інші дисиденти в Москві голосніше говорили про людські права, вони мали контакти з закордонною пресою, але їх не карали таким строгим судом. Ім навіть дозволялося виходити за кордон. Руденко і Тихому не дозволяло виходити за кордон, як не дозволяло Дзюбі, хоч вийшов Сол-женин, як не дозволяло Морозові, хоч вийшов Букварський, як не дозволяло нікому з українських дисидентів, хоч і вони відмовилися від советського громадянства, і найлегше — виглядало б — розв'язка „видворити“ їх за кордон.

Діяльність Київської групи — це продовження діяльності шестидесятників, що їх з такою поспівдують розгромав советський режим. Про що діяльність Валентина Мороз писав: „Місія шестидесятників була принести в замірзлу українську дійсність іскру одержимості“. Не про людські права говорили шестидесятники, не про особисті свободи заговорив перший голос українського сумління поет Василь Симоненко, вимагаючи: „Як мовчати Америки й Росії, коли я з тобою говорю“, не за виконання Гельсінкських договорів казалися у тюрмах і на засланнях Чорновіл, Мороз, Шухевич, Караванський, Осадчий, Шумук і сотні молодих українців, що у них живе українське сумління. Якби вони справді ангажувалися в акції оборони прав людини, шукали контактів з закордонною, тоді можна б і підсудити якійсь провині протидержавного виступу, ба навіть — як у випадку Шаранського — шпанажу. Та ні! Українські дисиденти без провини. Вони караються тільки тому, що вони українці і про це заявляють. Їхня провинна — це їхнє українське сумління, любов рідної мови, оборона української культури, захист українського народу, що йому ворожий режим видав засуд смерті.

Про смертельну загрозу для українського народу від панування Москви сказав уся правда Іван Дзюба у книзі „Інтернаціоналізм чи русифікація“. Ця книга — це не нова біблія, об'явлення нової правди. Україна переживає трагічний час. Рафінована політика російського імперіалізму, підправлена більшовицькою догматикою, поспівдують і систематично веде до тотального знищення всього українського, до повної русифікації. Для цього діють усі ресурси тотальної системи правління. І ось ук-

ІЛІЯ КАРАПІНКА

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ну в Німеччині, в Арцбергу, де він був, заради закінчення Другої світової війни, головою Українського Комітету. Тут хвилювало збиралася маленька українська колонія (пригадувати, що в тому містечку я зустрів сотні К. О. Навроцького з дружиною Дарією, проф. Охримовича з Сяніччини, мігра Луцького, адвоката зі Старого Самбора, дир. Р. Левича з Львова і багато інших) і треба було мати свою організацію для контакту з американцями і німцями. Створення Українського Допомогового Комітету, а головою Комітету обрано І. Карапінку.

Відтак д-р І. Карапінка з родиною переїхав до табору переміщених осіб в Регенсбурзі, де також зараз включився до суспільно-громадської праці. Він був членом Управи цієї Оселі та еміграційним референтом для табору. Рівночасно він включився в кооперативну працю. Він був членом Управи Об'єднання Українських Молодих Працівників, членом кооперативу „Єдність“ в Регенсбурзі і від цієї кооперативу був обраний до Кооперативної Ради в Мюнхені, що сформувалася при „Уні“ — Господарському Об'єднанні і Патронаті Української Кооперативної Еміграції.

З Німеччини д-р І. Карапінка переїхав до ЗСА і осів в місті Ньюарк, де знову ж відразу включився до громадської праці. Тут, як він

мене сам інформував, був директором і скарбником Української Школи, головою Пласт-Пріату, членом Крайової Пластової Ради в ЗСА, членом Українського Конгресового Комітету, членом Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“, як колишній поручник УГА став членом Об'єднання бувають Українських Воїнів, членом-фундатором Східно-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського у Філадельфії та учасником різних кооперативних нарад і з'їздів.

Коротко кажучи, д-р І. Карапінка був людиною великих громадських чеснот і тому не зміг сидіти бездіяльно. Він ціле життя був тихим, але все дуже активним і відповідальним громадсько-кооперативним працівником. Працював без розголосу, без особистої реклами, без претенсій на владність української громади, виконуючи свій національний обов'язок для народу. І це він робив ціле своє життя по змозі своїх сил, знання і досвіду, часто з кривдою для своєї родини.

Тих кілька слів дуже загальною огляду його життя, хай будуть посмертною подякою для нього від української громади і хай заступлять грудку рідної землі та китиці квітів на його могилу від друзів-кооперативів, колишніх працівників „Маслосоюзу“ і Ревізійного Союзу Українських Кооперативів у Львові та від українських кооперативів у вільному світі.

Озон Парк у поклоні Кобзареві

Як щороку, так і в неділю, 19-го березня ц.р., наша громада обходила уро-чисто Шевченківське Святування. Хоча невелика, то церква задала була вщерть заповнена слухачами.

Програму розпочав хор „Молодої Думки“, відспівання „Заповіту“ та „Думи мої“. Добре співали хор в числі коло 50 осіб у прегарних строях зарепрезентувався імпортантно. Присутні, вже при самій їхній появі, прийняли молодих виконавців оплесками. Керівник П. Косів вишкочив цю молодість і створив з неї хор, який виступав також у Вашингтоні в Білому Домі. Хорові аккомпанювала Людмила Молдавська.

На тлі хору програму святу відкрив парох громади о. Любомир Мудрий, зазначаючи, що громада щороку традиційно відзначає Шевченківські роковини. Спочатку робила це Школа Українознавства, у вузко-м гуртку шкільної молоді та їхніх батьків. Два роки тому основано тут Відділ УККА, що перебрало цю функцію на себе, а встановлює всі імпрези в Озон Парку на ширшій громадській базі. По вступним слів хор відспівав „Садок вишневий“ — муз. Стебленка та „Реве та стогне“ — муз. Стеценка. Описля слідували декламації наймодіших учнів: „Учіться брати мої“, „Гала“ — Р. Завадовича, „Портрет“ — Л. Храпливої, „Думи мої“ та „Покліня Шевченкові“, що їх виконали: Сокольський, Новак, Закотир, В.А. Лен-тович та А. Гатні, М. і Х. Ходоба та В. Холєва.

Святочну доповідь вголосив ред. В. Левицький, за мотом взявши силу Шевченкового слова, яке з незрячої маси створило теперішню націю. Доповідь почерез часи Шевченка, царят перейшов до найновіших часів шестидесятників та теперішніх дисидентів. Своєю доповіддю ілюстрував відповідними цитатами з творів Шевченка, в якій він підкреслює, що комуністичні ватажки на початку свого панування старалися знищити Шевченка та його слово, але це їм не вдалося, бо воно глибоко звійшло в душу українського народу. Коли новітні царі Росії переконались, що їм не вдасться знищити Шевченка, то взяли за іншу штуку, пробували привалити собі Шевченка як поета робітників і комуністів. Перекурили на свій лад його поезії, будували йому пам'ятники по всій Україні, а навіть у Москві виставили йому величезний пам'ят-

ник. Та і це не допомогло, бо Шевченко з його пламенним словом і надалі залишиться в серцях українського народу, як його геній та національний провідник, що за його переконання мільйони пішли на смерть чи то в тайгах Сибіру, чи в найновіших советських психушках. Новітні провідники народу, так як Шевченко караються та не каються, бо вони вірять, як і Шевченко, що той час не давний, коли „Світ Правди“ засвітив і помагається на волі невольничих дітей. Доповідь була блискуча і подана в такий переконливий і приступний спосіб, що присутні прийняли її негавальними оплесками. Першу частину програми закінчили декламації середніх класів Школи Українознавства, а саме: „Село“ — Л. Коваль, „Захід сонця“ — К. Васло, „Вечір“ — Х. Вазилевська, „Гомоніла Україна“ — В. Мудрик, „Пам'ять про ета“ — В. Вазилевський та „Слава Україні“ — Т. Пальчинський. Описля були декламації учнів вищих класів: „Тарасові Шевченкові“ — М. Левицький, „Тарасе, Батьку наш“ — Л. Сокольська. Описля спільну декламацію: „До Основ'яненка“ виконали учні 7-ої класи, А. і Н. Гумєнюк, Н. і Т. Коваль, Х. Содоль, І. Івасичин та О. Ходоба. Останніх п'ять декламацій мали учениці 7-ї і 8-ої класи, знай вже наші публіки: „Іван Підкова“ — Т. Коваль, „Мені тринадцять минало“ — А. Гарматія, „Доля“ — М. Со-сьяк, „Розрита могила“ — С. Мідяна та „Миколи Марковичеві“ — Д. Мудрик. У всіх декламаціях присямо вразила гарна українська мова, хоча діти вже тут розджені, як в державній школі не чувають української мови; в першій мірі, це заслуга батьків та Школи Українознавства під проводом проф. Романа Мізура.

Останнім виступав ансамбль Школи Кобзарівського Мистецтва з Нью-Йорку. Бандуристи в гарних українських строях відіграли: „Реве та стогне“, „Думи мої“, „В кінці греблі“, „Вітер віє“ та „Метелиця“. Солістка Х. Карпенчик та О. Фурда, а речитали Я. Галатин. Присутні нагородили їх рясними оплесками.

В загальному свято було дуже вдалим. Численна публіка була адлячна Відділові УККА та його працівникові голові В. Васьковій за гарну програму. Присутні розкодились додому в піднесеному настрої.

Останнім виступав ансамбль Школи Кобзарівського Мистецтва з Нью-Йорку. Бандуристи в гарних українських строях відіграли: „Реве та стогне“, „Думи мої“, „В кінці греблі“, „Вітер віє“ та „Метелиця“. Солістка Х. Карпенчик та О. Фурда, а речитали Я. Галатин. Присутні нагородили їх рясними оплесками.

В загальному свято було дуже вдалим. Численна публіка була адлячна Відділові УККА та його працівникові голові В. Васьковій за гарну програму. Присутні розкодились додому в піднесеному настрої.

60-ліття відновлення Української Державності і Соборності в Оттаві

Відзначування 60-ліття відновлення Української Державності і Соборності в Оттаві почалося 20-го січня 1978 року, згідно з двотижневим програмою, запланованою Комітетом Українців Канади, Відділ в Оттаві, під назвою „Український Тиждень в Оттаві — 20. 1. 78-4. 2. 78“.

Офіційне відкриття святкування, попереджене вивішенням українського і канадського прапорів на щоглі місцевої ратуші відбулося в будинку Державних Архівів 20-го січня 1978 року, о годині 7:30 вечора, яке довершила голова Відділу КУК в Оттаві лані О. Жила в присутності посади Оттави Лорі Гринберга, якого українська мова вітала хлібом і сіллю. Тут на відмічання заслугу дуже прихильне ставлення посади до українців взагалі, а під час перекладу Святої книги, зазначаючи, що його батьки походять з України. З подій того вечора слід відмітити також коротку промову Бил Андерса, парламентарного секретаря міністра мультикультурності Н. Кафіка, як також федеральних послів: ліберальної партії Лойд Франціса та консервативної Волтера Бейкера, який у своїй промові підкреслює великий вклад праці українських піонерів у розвиток Канади. З поважливих точок програми це слід відмітити „Столичний Бенкет і Валь“ та „Святочний концерт“, присвячений 60-літтю Незалежності України. Столичний бенкет і валь відбувся 28-го січня 1978 р. в готельній залі „Шато-лорі“. Організаторами були Українські Професіоналісти і Підприємці, а господарем був Юрій Сальський, син генерала Сальського. Обов'язки господаря він виконував знаменно. Головою доповідь відчитав лідер НДП — Ед Брод-бент.

Як і в минулих роках пластуни обох віровізань, під проводом енергійної провідниці лані Войцишин і

старших пластунів, прибули з прапорами до Української Православної парафії Успіння Пресвятої Богородиці на Службу Вою. Відтак правився ще Моде-бен з відповідним словом на тему дня і Панахиди по покійних учасниках Визвольних Змагань. Після відправ о. Раалко подякував Проводові Пластуни і Пластунам — учасникам та гостям, дякуючи їм і всім присутнім на Службі Божій. Відтак відбувся ще „Ілустуєтський Апель“.

Святочну Академію відкрив д-р О. Сокольський коротким словом-привітанням поіменно учасників Визвольних Змагань та вшануванням хвилиною мовчання тих, що впали у боротьбі за нашу Державність. Також в Кенорі, Онтаріо, під час святочного обіду присутні відзначили трьох учасників Визвольних Змагань відспіванням „Многая Літа“. Згідно з програмою „Український Тиждень в Оттаві“ закінчено 4-го лютого дуже гарним Святочним Концертом, присвяченим 60-літтю проголошення Незалежності України. Концерт відбувся дуже успішно і за-слуговує на щирі подяки виконавцям.

Гарний приклад дав УККА в своєму „Зверненні“ до громадян — українців в Америці, закінчуючи його так: „В роковини цих Історичних Актів вітаємо Український Нарід на рідній, поновленій землі. Вітаємо ще живих між нами творців і учасників відновлення Української Держави в 1918-1919 роках. Вітаємо ветеранів Українських Збройних Сил обох Армій УНР і УГА. Клонимо голови перед пам'яттю тих борців, що впали у нерівній боротьбі за волю України. Вітаємо Вас усіх братів і сестри в роковини великих січневих Актів“ — Старшина Армії УНР, українсько-канадський ветеран — учасник Визвольних Змагань —

І. Д. Салуха

УВАГА!

Вже появилися друком два прева-ливі історичні документи:

„Денник Начальної Команди УГА“ і суд над генералом

М. Тарнавським

DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY

Сторінок 326 — тверда оправа. Ціна 10.00 дол. Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, дерсилуючи чек або поштовий переказ, долучуючи 0.7 центів на кошти пересилки.

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешкаючи стейту Нью Джерсі робов'язує 5% стейтового податку.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

Повідомляємо всі організації і поодинокі особи,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі не буде відписуватися.

ТАРЗАН, Ч. 7929. Дивний розвідувач

INCOME TAX ПОДАТКОВІ ЗВІТИ

фактично виповнено безкоштовно поради вже 35 років досвідчені експерти

227 E. 14th ST. Брукс БЕРЕСТ New York, N.Y. 10003

Tel. 477-2801 на 11-й панелі до 6-го ет.

РОЗШУКИ

ШУКАЄМО ФАМІЛІЮ
Доброї владі до 10 міс. дитини, на передмісті, над морем, Лос Анджелес — Палос Вердес. Повне отримання і 200 дол. місячно. Теплий клімат, добрі люди. Писати по інформації: (Наді Хам) NADJA CHAM 1764 Navajo Rd. El Cajon, Calif. 92020 Tel. (714) 447-7410

ПОШУКУЄТЬСЯ СТЕФАН МАДЕЛЮСА
родом зі села Фалши, Стрийського району (тепер Львівська обл.), віком тепер 60-65 років, в 1965 р. перебував в Нью Йорку або околиці. Хто знає би про нього, або він сам, прошу з'явитися, шукати рідня. Писати на адресу: P. MARCHON 31 Rene Dr., Rfd. 2, Norwich, Conn. 06360

HELP WANTED — MALE
ПОШУКУЄТЬСЯ ОСОБУ
яка хотіла б в другій половині квітня спільно їхати авто на Флориду до м. Веніс — на змінну провадити авто. Тел. (516) 288-9759

BOAT CARPENTER
Must be experienced in custom woodworking on vessels — 30 to 65 ft. Call for interview (516) 378-5111

SUPERINTENDENT
E. 10th Street New York City 30 family bldg. No. 6 oil burner. Small repairs, apartment 1 room, kitchen & bedroom + 100.00 a week. Call (212) 489-8490

HELP WANTED — FEMALE
СЕКРЕТАРКА
Навчимо, до адвокатської канцелярії в Нью Йорку. Машинистка, стенографіст. Мусить говорити по-українськи. Тел. (212) 254-2260

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel. 865-2476

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel. 674-8890
Директор **ІОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ**
Завідує амбулансними похороном в каліфорнії, похороном в каліфорнії, похороном в каліфорнії.

GESCHICHTE DER UKRAINISCHEN KULTUR

(in German)

Von IVAN MITSCHUK

Veröffentlichungen des Ost Europa — Institutes München

284 pages — hard bound Price \$8.00; handling and postage charges included

New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

THE UKRAINE, 1917-1921: A STUDY IN REVOLUTION

Edited by TARAS HUNCZAK

with the assistance of JOHN T. von der HEIDE

Cambridge, Mass.: Harvard Ukrainian Research Institute 1977

424 pages — hard bound. Price \$15.00

Postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

"SVOBODA" BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302